

Alle vide, at dette ingenlunde er Tilfældet. Vi ere jo enige om en Række af Punkter. Vi ere enige om at give Flaaden en betydelig Udvikling; vi ere enige om at tilveiebringe et Støttepunkt for Flaaden; vi ere enige om at beskytte Fernbanernes Endepunkter paa Sjælland, og der er endogfaa tilveiebragt Enighed om en mindre, fast Befæstning i Sylland. — hele denne Række af Forsvarsforanstaltninger, hvortil jeg i ethvert Fald maa knytte en Udvikling af Sømineforsvaret, er man jo fra alle Sider enig om. Hvad man derimod ikke er enig om, er, paa hvilken Maade Dækningen af Kjøbenhavn mod Søiden skal finde Sted. Men naar man da her siger: Saae vi ikke det og det, saa heller Intetsomhelst, saa er jeg overbevist om, at man aldrig nogensinde faar det danske Folk til at begribe en saadan Tanke. Jeg kan derfor ikke Andet end anse en saadan Tanke for at være — om jeg tør bruge et Udtryk af den høitærede Conseilspræsident — „ganske utilstedelig“. Venstres eller Høitallets Standpunkt i denne Sag har hele Liden været det Samme: Vi maa erkjende denne Sags store Betydning for vort Fædreland; vi have været villige til at yde et efter vor Opfattelse endogfaa meget betydeligt Beløb til dens Fremme. Vi have ganske vist ikke villet være med til at flyde andre Samfundsopgaver absolut tilside i Sammenligning med denne Sag, men vi have hævdet dens Betydning. Høitallet i denne Sag staar endnu den Dag i Dag ganske paa samme Standpunkt som tidligere, men det er vore ærede Modstandere, som have taget Sagen paa en anden Maade. De have fra Begyndelsen af villet fremstille den i den Belysning, at det var en Sag, der stod saaledes over alle andre Samfundsopgaver, at enhver af disse maatte sættes til Side i Sammenligning med den; ja, man har hørt saa stærke Udtryk som disse, at det var Vidnesbyrd om Mangel paa Fædrelandsfjnd, naar man ikke havde denne Betragtning af Sagen. Overfor disse store, stærke Ord fra vore Modstanderes Side have vi fra vor Side forholdt os noget afventende, for at se, hvad det vilde føre til. Men naar nu vore Modstandere komme til os og sige: Den Hovedbetragtning, hvorfra vi gik ud, lade vi nu falde, saa er det dette, som jeg fra mit Stæde ikke kan andet end betragte som utilstedeligt. Der er et gammelt Sagn om et Sværd, hvis Navn var Tyrving, og som havde den Egenkab, at naar det engang var draget, forbrede det Blod. Jandt det ikke sin Modstander, rammede det den, som svang det. Der gives endnu den Dag i Dag Ord, der have de samme Egenkaber som Tyrving. Naar vore ærede Modstandere have ført denne Sag frem med saadanne Ord, at det var en Sag, som skulde staa over alle andre Opgaver og alle andre Hensyn, altsaa ogsaa Partihensyn, saa er det Ord af saadan Styrke og saadan Skarphed, at jeg tror, at man vil komme til at erfare, at de ogsaa

have det nævnte Sværds Egenkab. Jeg vil ikke indlade mig paa næiere at betegne den Følelse, hvormed Befolkningen vil tage imod denne Bending af Sagen, den Befolkning, som troede, at der stod Mænd bagved de store Ord. Jeg vil tilføie, at den høitærede Conseilspræsident idag noget har modificeret denne Anskuelse, og dette er forsaavidt en Erkjendelse fra hans Side af, at ogsaa han føler, at denne Bending af Tingene ikke lader sig udføre. Den høitærede Conseilspræsident har erkjendt dette, idet han har sagt: Det er ikke at forstaa i absolut Forstand, det er kun som samlet Plan, at det er Regjeringens Hensigt at lade Sagen falde. Jeg veed imidlertid ikke af, at den Politikk, at udstykke en større Plan og gennemføre den stykkevis, kan have en saadan Tilvirkelse, hentet ud af Conseilspræsidentens Praxis, at det vilde være den rette Vej at staa ind paa. Jeg tror, at der i den Henseende snarere var Grund til at antage, at Sporene maatte affrakke. Jeg kan ikke se rettere end, at Forbringen om at se, hvorhen dette fører, og Forbringen om at se Midlerne tilveiebragte paa den Maade, som vi kun kunne erkjende for at være retfærdig, paa ethvert Punkt vil stille sig frem som en Hindring for Gjennemførelsen af den Tanke, som den høitærede Conseilspræsident har.

Formanden: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Berg: Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Jagd: Jeg frafalder Ordet.

Tvermoes: Jeg kan troste det ærede Thing med den Forsikring, at jeg kun ganske lidt skal opholde det Tiden. Jeg skulde aldeles ikke have taget Ordet i denne Sag, da jeg tror, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) skarpt, bestemt og fyldigt har præciseret Mindretallets Standpunkt i denne Sag, hvis der ikke fra den ærede Ordfører i hans første Foredrag var fremkommet nogle Bemærkninger, som yderligere ere blevne styrkede ved hans Udtalelser idag, Bemærkninger, som gjøre det ønskeligt for mig noget at klare, hvorledes det egentlig forholder sig med den Sag, som han omtalte. Den ærede Ordfører søgte nemlig igaar at præcisere de Indrømmelser, som der var gjort fra vor Side ved det Mæglingsforslag, som vi havde foresøgt at stille, og han kom da til det mærkelige Resultat, at vi nu vare komne paa det Rene med, at Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søiden ved Søminer med Minestationer dog egentlig var ganske godt. Jeg forstaaer ikke, hvor den ærede Ordfører egentlig har faaet